

INDEX

VOLUM

- 13.1.- Descripció dels treballs i resultats obtinguts
 - 13.2.- Consideracions finals
 - 13.3.- Consideracions generals de les zones A, B, C i D.
 - 13.4.- Control arqueològic de l'eliminació i rebliment indefinit de les estructures.
- Bibliografia
- Llegenda dels plànols

VOLUM

- Planimetria
- Fitxes UE
- Inventari de materials
- Inventari fotogràfic

13.1.- DESCRIPCIÓ DELS TREBALLS I RESULTATS OBTINGUTS

Primerament començarem reobrint el tram final de la rasa, del que havia estat la zona D (139/02) del Carrer Jaume Giralt, amb una amplada aproximada d' 1'20 m, i una longitud d'uns 20 m.

Després de trobar el final des d'on s'havia col·locat el tub de RSU, a l'alçada del pàrking del núm. 13, es continuà obrint la rasa en direcció nord.

Trobem un mur en direcció N-S, UE 2330, d'uns 0'60 m d'amplada, construït amb pedra de mitjanes dimensions i morter de color ataronjat que gira en direcció est. Presentava una potència d'1 m. Aquest ja havia estat localitzat durant l'anterior intervenció arqueològica a l'indret (Zona D- 139/02).

Es continuà obrint la rasa i gairebé a la cantonada, per construir una arqueta de registre del sistema de RSU, es va fer un fossar d'uns 2 x 3 m, al marge oest del qual, continuem observant el mur anterior (UE 2330) i a l'altra banda, en secció, s'observa una sitja plena de sauló, ja excavada.

El següent sector on actuarem, fou a l'antiga Zona C, a la cruïlla dels carrers Jaume Giralt i Pou de la Figuera, en direcció al Carrer Fonollar i Gombau, on restava una petita superfície per excavar (poc més de 4 m²), just abans del començament de la rasa 8. A la primera part d'aquest tram, trobem diversos serveis (clavegueram, aigua, llum i gas) i conseqüentment, no podem obrir-ho en extensió. La màquina ha de fer mina per obrir la rasa, no documentant-se cap estructura i trobant directament el terreny geològic, a escassos centímetres de cota, i fins els 2'50 m de profunditat, en referència al nivell del carrer, que és fins on ha de baixar la rasa de RSU en aquest punt.

Seguidament, un cop la rasa gira en direcció oest, i s'uneix a la rasa 8 de la Zona C (138/02), trobem una longitud d'uns 3 m i d'uns 1'20 m (que és l'amplada de la rasa de RSU), no excavada arqueològicament.

Aquesta zona presenta la següent seqüència estratigràfica. A sota de la pavimentació de formigó del carrer, trobem una preparació de sauló, i immediatament localitzem una claveguera (UE 1000), molt moderna (com les tantes documentades a la zona), feta de maons i morter amb secció en forma d'U, amb unes dimensions d'uns 14 cm d'alçada conservada, i uns 0'44 m d'amplada, que creuava en perpendicular la rasa, amb una orientació N-S. Aquesta, segurament havia de desguassar a la claveguera principal UE 733, identificada a la zona de l'ampliació de la rasa 8 (Zona C, 138/02).

La conducció retallava el paviment (UE 349), fet de terra batuda, de color ataronjat-vermellós molt compactat, ja identificat a l'anterior intervenció, amb un gruix d'uns 6-8 cm.

Aquest, a la vegada recolzava en un nivell també localitzat anteriorment (UE 392), amb un gruix d'uns 0'26 m. Aquest està format per una terra sorrenca de color vermellós, amb taques d'argila de color marró fosc, barrejada amb material ceràmic del s.XV (Ceràmica blava de Barcelona, ceràmica verd i manganès, ceràmica blava i de reflex valenciana,). Aquest estrat cobria el nivell d'argila marró fosc, també excavat a l'anterior fase, UE 535, amb una potència d'uns 0'60 m, que donà escàs material arqueològic (alt-medieval), i que cobria el terreny geològic (argiles quaternàries vermelles).

Un cop anem excavant l'UE 535, delimitarem una estructura negativa, un retall de planta circular excavat en el terreny geològic, que podria tractar-se d'una sitja (UE 1003). Feia aproximadament 1'20 m de diàmetre, i presentava el fons

pla, les parets lleugerament còncaues, i una fondària màxima conservada de 0'90 m. L'estrat de farciment de l'estructura (UE 1004), estava format per una terra sorrenca, solta, de color marró clar, amb material arqueològic, sobretot ceràmic (ceràmica grollera oxidada i reduïda medieval, ceràmica vidrada melada, ceràmica blava valenciana, ceràmica en verd i manganès), que indicarien una amortització de l'estructura cap al s. XV.

Finalment, continuarem reobrint la rasa de RSU en direcció a l'oest, (cap a la zona de la Porta de Cambó, Zona B), amb unes dimensions d'uns 1'20 / 1'40 m d'amplada, i uns 1'80 / 2'00 m de fondària, en uns 50 m aproximadament fins al límit amb la zona B. El traçat de la rasa va transcórrer sempre, a la zona ja excavada anteriorment, i només vàrem anar realitzant el desmuntatge de les estructures autoritzades.

Així, vàrem desmuntar en una amplada d' 1'20 m, i en tota l'alçada, ja que només restava l'última filada de pedres (uns 20 cm) el mur en direcció N-S, UE 525, i a uns 3 m, més a l'oest, desmuntàrem el mur UE 528, de la mateixa cronologia i mateixes característiques constructives, i del que també restava la darrera filada.

Posteriorment, trobàrem el dipòsit construït de pedra (UE 401), el que desmuntàrem gairebé tota la seva meitat nord, restant-ne una part al perfil sud de la rasa. En aquest punt, també afectàrem, però mínimament, el mur UE 403, que tancava l'àmbit del forn de pa (UE 408), a la banda est, i que vàrem afectar també en una amplada aproximada d' 1'20 m i una fondària d' 1'80 m des del nivell de circulació del carrer.

Així, arribem al gran forn de pa UE 408, on realitzàrem manualment, un petit sondeig a llur graella, d'unues dimensions d' 1 x 1 m, i d' 1 m de fondària, fins arribar al terreny geològic, situat a una cota de 4'04 m s.n.m. Després de treure

les grans rajoles (50 x 50 cm), trobem un nivell d'uns 0'20 m de potència, d'una sorra molt fina, barrejada amb cendres, que esdevé la preparació de la graella. Continuem baixant, i trobem a la zona oest del sondeig, la paret de maons i morter de calç (d'una alçada d'uns 0'80 m), d'una de les tres voltes d'accés al

forn, ja documentades, per alimentar o ventilar la cambra de cocció. A la resta del sondeig, trobarem un nivell de terra color marró, argilosa, amb restes d'una altra terra sorrenca, vermellova i restes de morter de calç blanc, amb una potència d'uns 0'75 m, fins que trobem el nivell d'argiles marrons documentat a la zona (UE 535), just per sobre del terreny geològic.

Així, observem com el forn era massís, internament, i que la cambra de cocció no ocupava tota la superfície de la graella, sinó que faria uns 1'40 / 1'50 m de fons. També observem que la paret perimetral del forn, està feta amb un doble parament de maons massissos, i l'espai intern està farcit amb terra, amb una amplada total d'uns 0'45 m, i una alçada conservada d'uns 0'50 m, que recolzava en un sòcol fet de pedres de mida mitjana i gran, lligades amb morter de calç, d'uns 0'55 m d'amplada i una alçada d'uns 0'70 m. També veiem que la graella construïda de grans rajoles ceràmics (50 x 50 cm), no és totalment recta, sinó que presenta una petita inclinació vers la zona oest, on hi havia la boca del forn, per facilitar la introducció i extracció del pa i d'altres aliments produïts en aquestes instal·lacions.

Després d'efectuar el desmuntatge parcial del forn, continuem en direcció al carrer Fonollar i ens trobem amb el mur que tanca l'àmbit del forn a la banda NW (UE 425), que també desmuntem parcialment, en una amplada d'1'30 m i la mateixa fondària que portàvem fins ara (1'80 m).

Des d'aquesta darrera estructura, i en una longitud d'uns 5 m, la rasa estava totalment alliberada d'estructures fins el terreny geològic, fins que trobem el mur UE 592, el qual desmuntem en la mateixa alçada i amplada.

A continuació tornem a trobar uns altres 5 m de llargària sense cap estructura, fins que arribem al punt més delicat de tot aquest traçat de RSU de la Zona C (138/02): el mur de tancament del probable palau gòtic (UE 447) a la part sud-est, i els dos basaments de l'arrencada de llurs arcades. Recordem que aquest dos basaments, juntament amb els altres dos que trobem simètricament, però a la paret nord, eren els únics elements no autoritzats per a desmuntar, degut al seu valor històric-arqueològic.

Així, es va anar amb molt de compte, i part del desmuntatge es va realitzar a mà, per evitar afectar les esmentades estructures.

En aquest cas, es va desmuntar una amplada inferior (0'80 m) justament perquè passés el tub de RSU, i la fondària que portàvem (1'80 m).

Després es va arribar gairebé a la porta i el mur que separava la Zona C i la B (137/02), a uns 3-4 m al límit de l'excavació que deixàrem a l'anterior intervenció (138/02). Justament abans d'arribar a aquest punt delicat pels serveis, trobàrem el mur de tapia UE.603, ja documentat a l'anterior intervenció arqueològica, el que procedírem a fer el desmuntatge manualment, per tal d'intentar recuperar material arqueològic que ens pogués

donar informació respecte a la seva cronologia. Fou desmuntat en una amplada d' 1'30 m i fins una cota d'uns 4 m s.n.m. Aquest últim tram es preveia complicat, ja que hi havia diversos serveis i només es va poder documentar una superfície d' 1'5-2 m, amb l'estratigrafia intacta. Va ser en aquest petit espai, on vàrem identificar un mur en direcció N-S, d'uns 0'60 m d'amplada, perpendicular a la rasa oberta, fet de carreus de pedra ben treballats, de mida mitjana-gran, lligats amb morter sorrenc ataronjat, amb una alçada màxima conservada d'uns 0'65 m i una fonamentació d'uns 0'20 m. També vàrem

observar com el mur NW del palau (UE 487), on trobàvem una pilastra exempta, fa angle amb aquest, és a dir que, la nova paret (UE 1005) seria el mur de façana de l'edifici que possiblement esdevindria un palau gòtic. A més, també documentàrem la continuació, en direcció W, del mur de tapia UE 603, fins que és tallat pel mur anterior.

I per acabar aquesta nova intervenció arqueològica a la zona, es va procedir a l'obertura del que havia estat la rasa núm. 7 (138/02), és a dir la connexió de la rasa principal de RSU, amb el búnquer que s'havia de fer a la cantonada nord del carrer Jaume Giralt. Es començà a obrir en la intersecció amb la rasa principal de RSU, des del SW, i en direcció NE. La primera estructura que trobàrem fou el gran dipòsit modern (UE 350), fet de maons i morter de calç, que desmuntàrem en una amplada de 1'20/1'30 m i tota la seva longitud (uns 3 m), i fins a una cota inferior de la seva alçada, a uns 3'60 m s.n.m.

Després trobem el mur UE 373, al que s'adossava la paret NE del dipòsit, fet de pedra de mida mitjana i morter de calç, i procedírem a realitzar el desmuntatge controlat, amb la mateixa fondària que portàvem fins ara, i fins uns 2 m de cota, des del nivell de circulació del carrer. Posteriorment, a poca distància tornem a trobar una altra estructura i un pou de pedra, també modern (UE 546), d'aproximadament 1 m. de diàmetre, amb les parets d'aproximadament 0'20 m de guix, que fou desmuntat pràcticament en tota la seva totalitat, excepte una petita part que quedà conservada a la secció sud de la rasa.

En referència a la profunditat, cal dir que en aquest punt la rasa continuava baixant (uns 2'20 / 2'30 m), ja que al final, al búnquer, havia d'assolir una cota des del nivell de circulació, d'uns 3'60 m, és a dir a uns 2 m s.n.m.

Seguint en direcció NE, ara trobàrem un espai d'uns 5 m de longitud totalment alliberat d'estructures positives, i no serà fins a la cantonada NE del búnquer, on trobarem les darreres estructures que quedaran afectades. Ens referim al

mur en direcció E-W , UE 303-500-502, fet de pedra de mida mitjana-gran, i morter de color ataronjat, el que va ser totalment desmuntat (uns 3 m de longitud i en tota la seva alçada), ja que al búnquer assoleix una cota de 1'80 m /2'00 m s.n.m. També es va desmuntar el mur UE 359, amb orientació totalment en perpendicular a l'anterior (N-S), i finalment l'UE 362, en direcció N-S, també, feta de pedra petita i morter de calç sorrenc ataronjat, que s'adossava al mur anterior (UE 303-500-502).

13.2.- CONSIDERACIONS FINALS

Aquesta darrera intervenció arqueològica a la zona de la prolongació de l'Avinguda de Cambó, exactament al que havia estat la Zona C (138/02) i el darrer tram de la Zona D (139/02), va consistir en el desmuntatge parcial de les estructures autoritzades, ja documentades anteriorment, i en l'excavació arqueològica d'una petita part de la rasa, on no s'havia pogut intervenir durant la primer fase.

Les úniques estructures noves documentades ara, han estat un gran retall de planta circular (d' 1'20 m de diàmetre) que podria tractar-se d'una sitja (UE 1003), que dataria en època baix-medieval.

I a la zona final de la rasa 8 (138/02), tocant el límit amb la Zona B (137/02), hem documentat part de la paret de façana del possible palau gòtic (UE 1005), que donaria al carrer Fonollar, documentat a la darrera intervenció (138/02).

13.3.- CONSIDERACIONS GENERALS DE LES ZONES A, B, C i D.

A nivell general, cal remarcar que degut a les característiques de la intervenció, s'han excavat majoritàriament rases molt estretes (entre un i dos metres d'amplada), per la qual cosa no s'han pogut veure conjunts en extensió. Excepte en alguns casos concrets de part de les zones B i C.

A mode de resum i com a conclusions generals, destaquem que al llarg dels treballs d'excavació s'han pogut documentar diferents estructures que pertanyen a sis fases d'ocupació:

- **Bronze Inicial.** D'aquest moment, s'han pogut identificar un total de quatre retalls fets en el substrat geològic i interpretats com a possibles "fons de cabanes", així com també han estat documentats una sèrie de retalls indeterminats i una possible sitja.

D'altra banda, s'ha localitzat una fossa funerària amb cripta lateral cosa que ens fa pensar en la presència d'una fase de necròpolis que podria haver funcionat coetània al teòric poblat o bé, un cop s'hagués abandonat aquest.

Aquestes estructures juntament amb les que es van trobar en les excavacions del mercat de Santa Caterina evidencien en aquest moment una ocupació del territori de forma dispersa.

- **Època tardoromana.** D'aquest període ens ha quedat constància de la necròpolis, aquesta s'estructuraria immediatament després de les muralles, a banda i banda d'un eix viari importantíssim, el brancal de la Via Augusta, fossilitzat en els actuals carrers de Carders i Carders. Els límits d'aquesta extensa àrea de cementiri vindria marcada per les mateixes muralles de la ciutat; per la banda de muntanya, la plaça Antoni Maura (pel costat més proper a l'Avinguda de la Catedral); per la zona de mar s'aproparia pràcticament fins a

l'antiga platja; i, en direcció Besòs, es perllonga per diferents sectors isolats com la zona del Born o l'Avinguda de Francesc Cambó.

Aquest tipus d'enterrament en fossa, i d'altres fets en àmfora o de *tegula* a doble vessant, també s'ha documentat en les excavacions del mercat de Santa Caterina, l'avinguda Francesc Cambó o en la Plaça de Sant Cugat del Rec.

Tan sols ha estat possible documentar una estructura d'època romana en la rasa 2000 del carrer Giralt el Pellicer. La escassa entitat fa que no es pugui conèixer la seva funcionalitat, però possiblement es relacioni amb el món funerari romà perquè als voltants es trobaren diversos mausoleus, com els trobats a les excavacions del mercat de Santa Caterina.

Finalment han estat localitzats una sèrie d'estrats d'aportació, així com també diversos retalls i una sitja. Aquests últims ens parlarien d'una zona d'emmagatzematge de producció agrícola.

- **Època alt medieval (segles IX-XIII).** Els únics vestigis serien una sèrie d'estructures negatives documentades en la Zona C i D. Fet que indicaria una ocupació sistemàtica d'aquesta zona, a partir dels segles X-XI.

L'única estructura documentada d'aquest període és el mur documentat en la zona B, el qual, donat que es tracta d'una troballa aïllada sense cap estructura associada se'ns fa molt difícil donar una interpretació de la seva funcionalitat.

Pel que respecta a les estructures relacionades amb el convent de Santa Caterina, es va documentar un contrafort. Aquest pertanyia a un dels contraforts externs de l'absis semicircular de l'església gòtica.

També cal fer esment en aquest moment als enterraments localitzats en el sector del mercat de Santa Caterina i concretament en la Zona A.

- **Època baix medieval** (segles XIV-XV). En les nostres intervencions han estat localitzats diversos murs que podrien pertànyer a les construccions fetes anteriorment a l'antic parcel·lari, i que serien reutilitzats o enderrocats per edificar-ne de nous. Aquests constituïrien les primeres evidències de la urbanització en aquesta època i demostrarien l'existència d'una trama urbana a la zona. Aquest seria el cas dels dos casals gòtics documentats en la zona C. S'ha pogut constatar que la planta baixa d'aquestes cases s'hauria destinat a usos artesanals diversos i la planta superior, en canvi, s'hauria utilitzat com habitació.

Així mateix han estat localitzats diversos dipòsits de planta quadrangular, pous circulars fets amb pedra, sitges i diversos retalls irregulars bastits al llarg d'època baixmedieval i amortitzats a partir dels segles XV-XVI, que denoten una certa activitat agrícola dins l'àmbit urbà.

Pel que respecta a la zona de Santa Caterina, destaquem la troballa significativa d'un mur que podria pertànyer a una de les delimitacions d'alguna de les dependències annexes a l'esmentat convent. Concretamentensem que es podria tractar del mur de tancament (nordest) de les dependències més allunyades del nucli conventual.

- **Època moderna (segles XVI-XVIII)**. En aquest període ha estat identificada d'una edificació formada per una casa senyorial dels segles XVII-XVIII, organitzada en dos patis. Al llarg dels segles XIX i XX va patir una sèrie de reformes internes i externes que van transformar totalment la fesomia de l'edifici tot creant un nou espai molt irregular.

També han estat identificats un possible forn de planta quadrada i un dipòsit de planta quadrangular.

Pel que fa a la resta d'estructures identificades d'aquest període històric, són dipòsits, fosses sèptiques, pous, clavegueres i conduccions, tant relacionades amb la xarxa domèstica dels habitatges existents a l'indret, com amb la xarxa

de les instal·lacions artesanals-industrials, de portada d'aigua i d'evacuació d'aigües residuals.

Pel que respecta al Convent de Santa Caterina, s'ha documentat d'una banda, el fonament que tanca pel nord la capella del Santíssim, per un altre banda, la fonamentació del mur de tancament nord d'un àmbit construït al costat meridional del presbiteri i, per últim, els fonaments dels murs de tancament sud i oest.

En aquest moment també han estat documentades diverses estructures relacionades amb el "pati de la cuina", així com també s'han documentat els fonaments del tancament oriental del pati de Sant Domènec.

Per últim, al nord del pati de la cuina es van documentar dues fonamentacions, que es van s'interpretar com els fonaments de tancament nord i sud d'un gran edifici que albergava la fusteria i la latrina.

- **Època contemporània.** En aquest moment distingim la troballa de murs de diferents edificis que formarien part de les últimes construccions i reformes que corresponen a l'antic parcel·lari. Tota aquesta sèrie de murs correspondrien a les construccions que, ja des del segle XVIII articulen aquesta zona. Aquestes edificacions van ser enderrocades durant els anys 2000-2001

A part de les restes de caire domèstic, esmentades, destaquem la troballa d'algunes estructures relacionades amb activitats industrial i/o artesanals.

Per últim es van identificar abundants canalitzacions i clavegueres, així com els corresponents pous morts o fosses sèptiques on desembocaven, que conformarien la xarxa domèstica d'evacuació d'aigües residuals d'aquests habitatges.

13.4.- CONTROL ARQUEOLÒGIC DE L'ELIMINACIÓ I REBLIMENT INDEFINIT DE LES ESTRUCTURES.

Aquest apartat fa referència al control arqueològic d'eliminació i rebliment indefinit de les estructures.

La resolució emesa pel Servei d'Arqueologia de la Generalitat de Catalunya va autoritzar l'eliminació definitiva de les restes que es trobaven afectades per la instal·lació del tub de RSU. Per altra banda les restes que no es trobaven afectades van ser cobertes amb geotextil i una capa de sauló, sobre la qual es va procedir a l'asfaltat del carrer.

A continuació detallem les totes les unitats estratigràfiques que van ser eliminades:

BIBLIOGRAFIA

AA.VV. (1992-2001): *Història de Barcelona*. 9 Vols. Dirigida per J. Sobrequés i Callicó. Enciclopèdia Catalana. Ajuntament de Barcelona. Barcelona.

-Vol.1 (1991): *Estructura urbana de la ciutat romana*.

-Vol.2 (1992): *La formació de la Barcelona medieval*.

-Vol.3 (1992): *La ciutat consolidada (segles XIV-XV)*.

-Vol.4 (1992): *Barcelona dins la Catalunya moderna (segles XVI-XVII)*.

-Vol.5 (1993): *El desplegament de la ciutat manufacturera (1714-1833)*.

-Vol.6 (1995): *La ciutat industrial (1833-1897)*.

AA.VV. (1997): *Els barris de Barcelona. Vol.1: Ciutat Vella i Eixample*. Enciclopèdia Catalana. Barcelona.

AA.VV. (2003): *L'art gòtic a Catalunya. Arquitectura. Dels palaus a les masies*. Vol.III. Enciclopèdia Catalana. Barcelona.

AGUELO, J.; HUERTAS, J.; PUIG, F. (2003): "El convent de Santa Caterina de Barcelona: L'aportació de l'arqueologia" a *Actes del II Congrés d'Arqueologia Medieval i moderna a Catalunya*. Sant Cugat del Vallès. Pàg: 75-86.

ALVARO, K.; PADILLA, I. (1999): *Informe preliminar dels treballs realitzats a la intervenció arqueològica dels carrers Fonollar i Jaume Giralt de Barcelona*. Inèdit. Barcelona.

BALCELLS, A. (1983): *Historia contemporánea de Cataluña*. Barcelona.

BARANDIARÁN, I. (1998): "El Calcolítico y la Edad del Bronce" a *Prehistoria de la Península Ibérica*. Barcelona. Pàg: 303-307.

CIRICI, A. (1975): *Barcelona pam a pam*. Barcelona.

DURAN I SANPERE, A. (1972-1975): *Barcelona i la seva història*. Barcelona.

FABRE, J.; i HUERTAS CLAVERIA, J. M. (1977): *Tots els barris de Barcelona. Vol. VII: Els polígons (2) i el Districte Cinquè*. Barcelona.

FLORENSE FERRER, A. (1962): "Evolución de Barcelona en la Baja Edad Media". *Cuadernos de arqueología e historia de la ciudad, III*. Barcelona.

GARCIA ESPUCHE, A. (1986): *Espai i Societat a la Barcelona preindustrial*. Barcelona.

GRANADOS, Oriol. (1982): " El pla de Barcelona i la seva Història" a *Actes del 1 Congrés d'Història del Pla de Barcelona*. Institut Municipal d'Història. Barcelona.

HUERTAS, J. (2000): *Memòria de la intervenció arqueològica al solar de Jaume Giralt 4-10 (Barcelona)*. Inèdit. Barcelona.

HURTADO, V.; MESTRE, J.; MISERACHS, T. (1998): *Atlas d'Història de Catalunya*. Barcelona.

PALET MARTÍNEZ, J.M. (1994): *Estudi territorial del Pla de Barcelona. Estudis i memòries d'arqueologia de Barcelona, 1*. Ajuntament de Barcelona. Barcelona.

PLADEVALL, A. (1982): "Barcelona i el Barcelonès" a *Gran geografia comarcal de Catalunya. El Barcelonès i el Baix Llobregat*. Volum 8. Obra dirigida per J. Carreras i Martí. Barcelona. Pàg.11-14.

PUIG i VILA, FERRAN (1999): "Mon funerari de Barcino", a *Del romà al romànic. Història, art i cultura de la Tarraconense Mediterrània entre els segles IV i X*. Enciclopèdia Catalana. Barcelona. Pàg: 265-270.

RIBA i ARDERIU, O. (1993): "Assaig sobre la geomorfologia medieval de la ciutat vella de Barcelona" a *Actes del III Congrés d'Història de Barcelona*. Barcelona. Pàg: 171-174.

LLEGENDA DELS PLÀNOLS:

Els següents colors indiquen la cronologia de les estructures i estrats documentats a les rases.

 Època contemporània (segles XIX-XX).

 Època moderna (segles XVI-XVIII).

 Època Baix Medieval (segles XIV-XV).

 Època Baix Medieval (segles XII-XIIV)

 Època Alt Medieval (segles IX-XI).

 Època romana.

 Edat del Bronze.